

FINTRO

BNP PARIBAS GROEP

Uw kennis en ervaring op het vlak van beleggingen.

Kennisfiches

Financiële instrumenten

- › Wat zijn obligaties?
- › Wat zijn aandelen?
- › Wat zijn fondsen zonder kapitaalbescherming?
- › Wat zijn gestructureerde producten met 100% kapitaalbescherming op de vervaldag?
- › Wat zijn gestructureerde producten zonder 100% kapitaalbescherming op de vervaldag?
- › Wat zijn trackers of exchange traded funds (ETF)?
- › Wat zijn achtergestelde obligaties?
- › Wat zijn converteerbare obligaties?
- › Wat zijn eeuwigdurende obligaties of perpetuals?
- › Wat zijn vastgoedcertificaten?
- › Beleggen in fysiek goud of andere edele metalen
- › Wat zijn afgeleide producten?
- › Wat zijn hedge funds?
- › Wat zijn individuele beleggingen via afgeleide producten op grondstoffen?

Wat zijn obligaties?

Ondernemers hebben geld nodig om een bedrijf op te starten en te laten groeien. Dat geld kunnen ze op verschillende manieren bij elkaar brengen. Ze kunnen zelf investeren of een lening bij een bank aangaan. Ze kunnen ook rechtstreeks een beroep doen op spaarders en beleggers door obligaties uit te geven.

Ook de overheid geeft obligaties uit. Een obligatie van de Belgische overheid noemt men in de volksmond ook een **staatsbon**. Het is geld dat de overheid ophaalt bij het grote publiek. Het bedrijf of de overheid die de obligatie uitgeeft, noemt men de **emittent**.

Als u een obligatie van een bedrijf of van een overheid koopt, leent u geld uit aan de emittent. Die moet die lening na een vooraf afgesproken periode terugbetalen. In ruil voor het ter beschikking stellen van uw geld ontvangt u tijdens de looptijd intresten van de emittent. Dit noemt men de **coupon**.

Op het einde van de looptijd, op de **eindvervaldag**, krijgt u normaal gezien uw inleg terug. U houdt er echter best rekening mee dat als de emittent failliet gaat, uw inleg niet of slechts gedeeltelijk terugbetaald kan worden. Kies dus voor een emittent met een hoge kredietwaardigheid indien u dit risico wenst te vermijden.

Laat u niet verblinden door een zeer hoge coupon of een al te aantrekkelijk rendement. Een hoge coupon of een zeer lage notering van een obligatie kan er immers op wijzen dat de emittent in moeilijkheden verkeert waardoor de kans reëel is dat u uw inleg op de eindvervaldag niet of slechts gedeeltelijk terugkrijgt.

U kunt obligaties kopen op het ogenblik dat een bedrijf of een overheid beslist om obligaties uit te geven. U koopt ze dan op de **primaire markt**. Als een obligatie voor de eerste keer wordt uitgegeven, krijgt ze een waarde mee: de nominale waarde. De **nominale waarde** is niet altijd de som die u effectief moet betalen om de

obligatie te kunnen kopen. Het is best mogelijk dat u iets meer of iets minder dan de nominale waarde moet betalen. De prijs die u moet betalen voor de obligatie, noemt men de **uitgifteprijs**. Bijvoorbeeld: de nominale waarde van de obligatie is 1000 euro, maar de uitgifteprijs bedraagt 1010 euro. Het verschil van 10 euro is een **uitgiftepremie** van 1%.

U kunt ook obligaties kopen die al een tijd geleden zijn uitgegeven. U koopt ze dan niet van het bedrijf of de overheid zelf, maar van iemand die zijn obligaties voor de eindvervaldag wenst te verkopen. In dit geval koopt u ze op de **secundaire markt**.

De prijs die u betaalt voor een obligatie op de secundaire markt kan lager of hoger liggen dan de oorspronkelijke uitgifteprijs. Dit wordt onder andere bepaald door de evolutie van de marktrente en de kredietwaardigheid van de emittent (zie risico's). Iemand die zijn obligatie voor de eindvervaldag op de secundaire markt wenst te verkopen, zal dus afhankelijk van de marktomstandigheden, een meer- of minwaarde boeken ten opzichte van z'n initiële inleg. Hij kan dus winst maken of verlies lijden.

Kenmerken

Emittent: het bedrijf, de overheid of de organisatie die de obligatie uitgeeft .

Intresten: de meeste obligaties hebben een vaste intrest. Meestal wordt die intrest jaarlijks uitbetaald. Zo'n jaarlijkse intrest noemt men de **coupon**. U krijgt de intresten op uw obligaties automatisch op uw bankrekening uitbetaald.

Er bestaan ook obligaties met een veranderlijke (= variabele) intrestvoet. De intrest die u ontvangt, schommelt dan meestal met de evolutie van de marktrente. Vraag voldoende informatie aan uw bankier of financieel tussenpersoon vóór u belegt in obligaties met veranderlijke intrest.

Bij sommige obligaties worden alle intresten op de eindvervaldag in één keer uitbetaald. Dat zijn **nul-couponobligaties**. Omdat de intrest op die obligaties niet jaarlijks wordt betaald, stijgt de koers of de waarde van die obligaties jaarlijks. Op de eindvervaldag krijgt u dan een hogere som terugbetaald dan wat u bij de aankoop betaald hebt.

Looptijd: de meeste obligaties hebben een vaste looptijd. Het bedrijf of de overheid waar u geld aan uitleent, zal u laten weten op welke dag ze uw lening zal terugbetalen.

Munt: een obligatie kan uitgegeven worden in euro of in een vreemde munt of valuta.

Risico's

Kredietrisico: als de emittent slechte financiële prestaties levert, bestaat het risico dat de investering volledig verloren gaat. Hoewel erg variabel van de ene emittent tot de andere, is het risico aanwezig, zowel bij een emissie door een bedrijf of door een overheidsinstelling. De rating die door een ratingbureau aan een emittent wordt toegekend, geeft een indicatie van het risico op insolventie, maar is niet onfeilbaar. Merk op dat dit risico aanzienlijk is verhoogd in het geval van achtergestelde obligaties.

Liquiditeitsrisico: de liquiditeit van een obligatie geeft aan of deze gemakkelijk of moeilijk op de secundaire markt wordt gekocht (of verkocht). Liquide obligaties zijn gemakkelijk te kopen (of verkopen). Illiquide obligaties zijn moeilijk of onmogelijk te kopen (of verkopen). Het liquiditeitsrisico is afhankelijk van de ene obligatie tot de andere.

Renterisico: de waarde van een obligatie is sterk afhankelijk van de markttrente. Als de markttrente stijgt, neemt de waarde van uw obligatie af. De interesten op uw obligatie zijn dan lager dan de markttrente. Uw obligatie zal daarom minder gegeerd zijn op de secundaire markt. Anderzijds, als de koers daalt, neemt de waarde van uw obligatie toe.

Volatiliteitsrisico: de koers van de obligatie is onderhevig aan schommelingen, afhankelijk van de resterende looptijd van de obligatie (hoe langer de resterende looptijd tot vervaldatum, hoe gevoeliger de obligatie is voor koersschommelingen), en de evolutie van de financiële situatie van de emittent (de obligatiekoers reageert negatief op een daling van de rating van de emittent of op het risico van daling van deze rating).

Wisselkoersrisico: een obligatie uitgegeven in een vreemde valuta houdt een wisselkoersrisico in ten opzichte van de euro. Omwille van de wisselkoers kan het bedrag in euro, dat u bij de verkoop of op de vervaldag ontvangt, lager of hoger zijn dan het oorspronkelijk geïnvesteerde bedrag.

Kosten en belastingen

Als u obligaties koopt, houdt u best ook rekening met de kosten en belastingen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw obligatie.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Marge makelaar: marge die aan de makelaar verschuldigd is voor de uitvoering (selectie van de beste prijs, toegang tot de markt en uitvoering) van een order op secundaire markt.

Wisselkosten (voor obligaties in deviezen): kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro.

Plaatsingscommissie: commissie aan de bank voor de plaatsing van de emissie.

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekent voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet,

FINTRO

BNP PARIBAS GROEP

zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de intresten/dividenden: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend : u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

Belasting op de meerwaarde: Als u obligaties vóór de eindvervaldag verkoopt tegen een hoger bedrag dan de prijs die u hebt betaald bij de aankoop, dan boekt u een meerwaarde. Op die meerwaarde moet u geen belasting betalen.

Meer weten over obligaties?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze *Informatiebrochure financiële instrumenten* op onze site www.fintro.be. Bepaalde passages uit deze kennisfiche werden overgenomen van de site www.wikifin.be.

Wat zijn aandelen?

Ondernemers hebben geld nodig om een bedrijf op te starten en te laten groeien. Daarvoor kunnen ze zelf investeren of een lening bij een bank aangaan. Maar ondernemers kunnen ook rechtstreeks een beroep doen op spaarders en beleggers door aandelen uit te geven. Spaarders die aandelen kopen in een bedrijf helpen het zo om nieuwe producten te ontwikkelen of nieuwe markten te verkennen.

Een belegger die een aandeel koopt, wordt als **aandeelhouder** voor een stukje mede-eigenaar van het bedrijf. Een aandeelhouder is dus bereid om risico te lopen. Hij heeft recht op een deel van de winst van het bedrijf als het goed gaat en hij zal ook delen in het eventuele verlies van het bedrijf als het wat minder gaat omdat de waarde van het aandeel dan meestal daalt. In het slechtste geval wordt de waarde zelfs tot nul herleid (bv. bij faillissement).

Als mede-eigenaar van een bedrijf krijgt u een aantal rechten. U hebt recht op:

- Een aandeel in de eventuele jaarlijks uitgekeerde winst: het dividend.
- Een deel van het vermogen als de onderneming ophoudt te bestaan.
- Stemrecht op de algemene vergadering en informatie over de onderneming waarin u belegt.

Als u een aandeel van een bedrijf koopt, hebt u recht op een jaarlijks **dividend**. Om dit dividend te ontvangen moeten twee voorwaarden vervuld zijn. Ten eerste moet het bedrijf winst maken of reserves hebben opgebouwd en ten tweede moet de algemene vergadering beslissen om een deel van de winst uit te keren aan de aandeelhouders. Is een van deze twee voorwaarden niet voldaan? Dan krijgt u geen dividend.

U kunt aandelen kopen wanneer het bedrijf beslist om kapitaal op te halen bij het grote publiek. Dan worden er nieuwe aandelen gecreëerd. Maar doorgaans worden

aandelen op een beurs gekocht en verkocht. Dat is een markt waar kopers en verkopers van aandelen elkaar vinden. Aandelen die op een beurs worden verhandeld zijn beursgenoteerde aandelen.

De **beurskoers** geeft de prijs van een aandeel weer. Tegen deze prijs kunnen aandelen op de beurs gekocht en verkocht worden. De beurskoers is in theorie een compromis tussen de verwachte opbrengst en de interne en externe risico's die aan het aandeel verbonden zijn.

De vraag naar en het aanbod van een aandeel wordt immers ook beïnvloed door de risico's waaraan het op dat ogenblik bloot staat. Daardoor schommelt de koers niet alleen van dag tot dag, maar meestal ook binnen eenzelfde dag.

Als u op de beurs aandelen koopt en verkoopt, kunt u naast een dividend ook nog een meerwaarde krijgen. In het geval u een aandeel verkoopt aan een hogere prijs dan de prijs waartegen u het in het verleden kocht, boekt u een **meerwaarde**. Als u minder krijgt dan het bedrag dat u voor het aandeel betaalde, boekt u een **minwaarde**.

Kenmerken

Uitgevende vennootschap: dit is het bedrijf dat kapitaal ophaalt door aandelen uit te geven.

Dividend: pas als de algemene vergadering van het bedrijf beslist om een deel van de winst of de opgebouwde reserves aan de aandeelhouders uit te keren, ontvangt u een dividend van het aandeel waarin u belegt. U hebt dus geen zekerheid dat u jaarlijks een dividend zal ontvangen.

Sommige bedrijven geven de aandeelhouders een **keuzedividend**. Dan hebt u de keuze uw dividend te laten uitbetalen in geld of met uw dividend nieuwe aandelen aan te kopen. Deze keuze is niet altijd evident. Kiezen voor een uitbetaling in geld is aangewezen indien u gaat voor zekerheid, als de aandelenpositie al een vrij groot deel van uw portefeuille uitmaakt of als het aandeel duur is. In de andere gevallen kunt u opteren voor het dividend in aandelen omdat er in sommige gevallen een fiscaal voordeel (= geen roerende voorheffing) aan verbonden is.

Meerwaarde: de prijs die u in het verleden voor een aandeel betaalde, kan hoger of lager liggen dan de huidige marktprijs. Als u uw aandeel op de beurs verkoopt, zal u afhankelijk van de marktomstandigheden winst (= meerwaarde) of verlies (= minwaarde) maken.

Looptijd: aandelen hebben in tegenstelling tot bijvoorbeeld obligaties geen vaste looptijd. U krijgt (een deel) van uw belegde kapitaal terug wanneer u uw aandeel op de beurs verkoopt. Houd er wel rekening mee dat de beleggingshorizon vrij lang is.

Munt: een aandeel kan op de beurs in een vreemde munt noteren.

Informatie: u kunt online informatie vinden over het bedrijf waarin u belegt. Zo kunt u meestal het jaarverslag, de verslagen van de algemene vergadering etc. terugvinden. Wenst u meer informatie dan moet u dit opvragen.

Risico's

Wisselkoersrisico: een aandeel dat in een vreemde munt op de beurs noteert, houdt een wisselkoersrisico in ten opzichte van de euro. Telkens als u een aandeel aan- of verkoopt, worden uw euro's naar de vreemde munt omgezet (of terug). Het bedrag in euro dat u bij verkoop ontvangt, kan door de wisselkoers lager of hoger uitvallen dan het bedrag dat u oorspronkelijk belegd hebt.

Liquiditeitsrisico: de liquiditeit van een aandeel geeft weer of het op de markt gemakkelijk of moeilijk te kopen of verkopen is. Liquide aandelen zijn makkelijk te (ver)kopen. Niet liquide aandelen zijn moeilijk of niet (ver)koopbaar. Dit risico hangt grotendeels af van het aandeel in kwestie.

Kapitaalrisico: Als een bedrijf in moeilijkheden verkeert, kan de waarde van het aandeel op de beurs fors dalen. In het extreme geval van een faillissement, wordt u pas na de schuldeisers terugbetaald. De kans dat u dan nog iets zal ontvangen is vrijwel onbestaande. De koers van een aandeel anticipeert vaak op mogelijke problemen. Zelfs zonder faillissement, kan de waarde van het aandeel toch al tot nagenoeg nul dalen. Informeer u dus goed voordat u in een aandeel belegt en geef daarbij de voorkeur aan aandelen van bedrijven die u kent.

Renterisico: de evolutie van de rentevoeten kan een onrechtstreekse invloed hebben op de aandelenmarkten. Als de rente stijgt, is het voor bedrijven duurder om te lenen en heeft de onderneming dus hogere kosten.

Risico op koersvolatiliteit: de koers van een aandeel schommelt. Dat noemt men volatiliteit. De volatiliteit van een aandeel hangt sterk af van de kwaliteit van het bedrijf, zijn activiteit, de resultaten en het algemeen beursklimaat. Als een aandeel volatiel is, schommelt het erg sterk en kunt u zowel veel winst maken als veel verlies lijden.

Rendementsrisico: bij aandelen vertegenwoordigt dit het risico op het niet ontvangen van dividenden. Dit risico is evident omdat het dividend een variabele inkomst is. Een onderneming kan trouwens bepaalde jaren om diverse redenen besluiten om geen dividend uit te keren.

Kosten en belastingen

Wanneer u aandelen koopt of verkoopt, houdt u best rekening met de kosten en belastingen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw aandeel.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Wisselkosten: kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro.

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekent voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de intresten/dividenden: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend : u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

Meer weten over aandelen?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze *Informatiebrochure financiële instrumenten* op onze site www.fintro.be. Bepaalde passages uit deze kennisfiche werden overgenomen van de site www.wikifin.be.

Wat zijn fondsen zonder kapitaalbescherming?

De meeste fondsen zijn **Instellingen voor Collectieve Beleggingen (ICB)**. Iedere ICB is als het ware een bedrijf op zich en heeft als doel om het spaargeld van veel verschillende beleggers in één grote pot samen te brengen. Voor elk fonds zijn er beheerders die het verzamelde spaargeld volgens een vooraf bepaalde strategie en voorwaarden beleggen. De beheerder kan beleggen in producten zoals aandelen, obligaties, afgeleide producten, vastgoed, enz. Vaak wordt er belegd in een mix van deze producten.

Van zodra u een fonds hebt uitgekozen, kunt u daarvan **deelbewijzen of aandelen** kopen. Hoeveel u betaalt, hangt af van de **netto-inventariswaarde**. Als het fonds op het einde van de dag afsluit met een waarde van 200 euro per aandeel en u wenst 5.000 euro te investeren, dan krijgt u voor dat bedrag 25 deelbewijzen van het fonds (kosten niet meegerekend).

Als u in **distributieaandelen** belegt, krijgt u op regelmatige tijdstippen een dividend. In de meeste gevallen is dit jaarlijks, maar er bestaan ook fondsen die bv. maandelijks een dividend uitkeren. Dat dividend bestaat uit de opbrengsten die het fonds gerealiseerd heeft, verminderd met de kosten van het fonds. Die opbrengsten kunnen dus afkomstig zijn van de producten waarin het fonds belegt: dividenden uit aandelen, intresten van obligaties, meerwaarden enz.

Het fonds zal enkel een dividend uitkeren wanneer twee voorwaarden vervuld zijn. Ten eerste moet het bedrijf winst maken of over reserves uit het verleden beschikken, en ten tweede moet de beheersvennootschap beslissen om de winst uit te keren. Als er aan deze twee voorwaarden niet voldaan is, krijgt u geen dividend.

Als u kiest voor **kapitalisatieaandelen**, krijgt u geen dividend. De fondsen gebruiken dan hun jaarlijkse opbrengsten om opnieuw te beleggen. U krijgt de opbrengst (de meerwaarde) op het ogenblik dat u de deelbewijzen verkoopt. De opbrengsten zijn dan al verrekend in de waarde van het fonds.

Fondsen kunnen daarnaast ook onderverdeeld worden in open en gesloten fondsen. We spreken van **open fondsen** of beveks (beleggingsvennootschappen met veranderlijke kapitaal) als het binnen bepaalde grenzen mogelijk is om in en uit het fonds te stappen wanneer u dat wilt. Wanneer u instapt, koopt het fonds met het geld dat u inlegt nieuwe beleggingsproducten aan. Stapt u uit het fonds dan verkoopt het fonds een deel van de beleggingsproducten ter waarde van het geld dat u terugtrekt.

Gesloten fondsen of bevaks (beleggingsfondsen met vast kapitaal) hebben een vast aantal deelbewijzen. Deelbewijzen van een gesloten fonds kunt u moeilijker verkopen. Het fonds koopt haar eigen deelbewijzen slechts zelden terug dus moeten ze op de beurs aan andere investeerders verkocht worden.

Ook bij een fonds kunt u winst of verlies maken wanneer u uw deelbewijs verkoopt. Als u uw deelbewijs aan een hogere prijs verkoopt dan de prijs waartegen u het aankocht, realiseert u een **meerwaarde**. Maakt u echter verlies dan spreken we van een **minwaarde**.

Kenmerken

Beheersvennootschap: de vennootschap die fondsen uitgeeft en beheert.

Diversificatie: in een fonds worden verschillende beleggingsproducten samengebracht waardoor u het risico over verschillende producten spreidt. Als een product in de korf het minder goed doet, zal de opbrengst van de andere producten, als alles goed gaat, het verlies beperken. Soms spreken we over obligatiefondsen, aandelenfondsen,...

Dit verwijst naar de producten die in het fonds opgenomen worden. De naam strategiefonds wijst erop dat de beheerder van het fonds belegt volgens een op voorhand vastgelegde strategie.

Professioneel beheer: het fonds waarin u belegt, wordt beheerd door een beheerder. Hij zal, binnen de kringlijnen van de vooraf bepaalde strategie en voorwaarden, de portefeuille van de onderliggende beleggingsproducten actief beheren om op die manier het rendement te optimaliseren en aan te passen aan de wijzigende marktomstandigheden.

Dividend: als u in distributieaandelen belegt dan zal u, wanneer het fonds winst maakt, dividenden ontvangen.

Meerwaarde: net als bij een obligatie en een aandeel kan u een meerwaarde boeken wanneer u uw deelbewijs van het fonds verkoopt. Bij fondsen spreken we van een meerwaarde als u uw deelbewijs aan een hogere prijs verkoopt dan de prijs waartegen u het kocht. Als u kapitalisatieaandelen koopt, wordt ook de gekapitaliseerde winst een meerwaarde genoemd.

Looptijd: sommige fondsen hebben een eindvervaldag. Op die dag houdt het fonds op te bestaan. Wie daarin belegt heeft, wordt op de eindvervaldag terugbetaald. Hoeveel precies hangt af van de waarde van de beleggingsproducten die op de eindvervaldag in het fonds zitten.

De meeste fondsen hebben echter geen eindvervaldag. Bij deze fondsen kunt u zelf beslissen wanneer het een goed moment is om er uit te stappen. U houdt hierbij best rekening met de minimum aanbevolen beleggingshorizon. Na enkele dagen tot weken hebt u dan uw belegde geld opnieuw in handen.

Munt: fondsen kunnen in een vreemde munt of valuta uitgegeven worden.

Risico's

Over het algemeen zijn de risico's verbonden aan een ICB gekoppeld aan de risico's van de activa waarin de ICB belegt.

Wisselkoersrisico: een fonds in een vreemde munt houdt een wisselkoersrisico ten opzichte van de euro in. Telkens u een dergelijk fonds aan- of verkoopt worden uw euro's naar de vreemde munt omgezet (of terug). Het bedrag in euro dat u bij verkoop ontvangt, kan door de wisselkoers lager of hoger uitvallen dan het bedrag dat u oorspronkelijk belegt hebt.

Liquiditeitsrisico: met het woord liquiditeit drukken we uit hoe gemakkelijk een beleggingsproduct te (ver)kopen is. Het liquiditeitsrisico is bij fondsen zeer klein. Bij open fondsen worden de deelbewijzen terug aangekocht door de uitgevende instelling. Deelbewijzen van een gesloten fonds worden op de beurs verhandeld. De liquiditeit op de beurs verschilt van fonds tot fonds.

Renterisico: de evolutie van de rentevoeten kan een invloed hebben op de prestatie van een fonds. Dit is sterk afhankelijk van de producten waarin het fonds belegt. Het renterisico is voor een obligatiefonds hoger dan voor een aandelenfonds.

Kapitaalrisico: gezien er geen kapitaalbescherming is, loopt u het risico dat u bij verkoop van uw participatie in het fonds uw oorspronkelijke kapitaal niet volledig terugkrijgt. De kans dat dit gebeurt is wel veel beperkter dan bij een belegging in bijvoorbeeld een individueel aandeel.

Volatiliteitsrisico: we zeggen dat een koers volatiel is wanneer die erg schommelt. De koersvolatiliteit hangt vooral af van de producten waarin het fonds belegt en de gevolgde beleggingsstrategie. Bijvoorbeeld een aandelenfonds heeft daardoor een hoger volatiliteitsrisico dan een obligatiefonds.

Ieder fonds krijgt een risicoklasse. Deze score geeft een indicatie van het globale risico op waardeschommelingen van de beleggingsproducten waarin het fonds belegt.

De risicoklasse wordt regelmatig opnieuw geëvalueerd.

De op- en neerwaartse koersbewegingen van de onderliggende beleggingsproducten kunnen diverse oorzaken hebben: de wisselkoers van buitenlandse munten, een stijging of daling van de rentevoeten, en uiteraard ook de evolutie van de beurskoersen.

Risico van gebrek aan inkomsten: een kapitalisatiefonds verdeelt geen inkomsten, dit in tegenstelling tot een distributiefonds. Het is echter mogelijk dat een distributiefonds occasioneel geen inkomsten uitkeert.

Kosten en belastingen

Als u deelbewijzen van fondsen koopt of verkoopt, houdt u best rekening met de kosten en belastingen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw deelbewijzen.

Kosten

Bewaarloon: de meeste banken rekenen kosten aan om uw deelbewijzen op een effectenrekening te bewaren.

Lopende kosten: onder de lopende kosten vallen onder andere de beheerscommissie en de prestatiecommissie. Deze kosten moet u niet betalen bij de aankoop van het fonds: ze worden jaarlijks afgehouden van het rendement.

Instap- en uitstapkosten: instapkosten zijn een eenmalige kost als u deelbewijzen van een fonds koopt. Ze worden meestal uitgedrukt in een percentage van het kapitaal dat u belegt. Als u voor 15.000 euro deelbewijzen van een fonds koopt en als de instapkost 3% bedraagt, zal uw bankier of financieel tussenpersoon 450 euro afhouden van uw geïnvesteerd bedrag. U betaalt wel geen uitstapkosten op het ogenblik dat u uw deelbewijzen weer verkoopt.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties,...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op intresten/dividenden: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend: u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

Roerende voorheffing op meerwaarden: meerwaarden gerealiseerd, bij de vereffening van een collectieve beleggingsinstelling in effecten waarvan de activa voor meer dan 10% belegd zijn in schuldvorderingen of bij de terugkoop of de verkoop op de secundaire markt van haar rechten van deelneming, worden belast als intresten en zijn dus onderhevig aan roerende voorheffing.

Meer weten over fondsen?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze *Informatiebrochure financiële instrumenten* op onze site www.fintro.be. Bepaalde passages uit deze kennisfiche werden overgenomen van de site www.wikifin.be.

Wat zijn gestructureerde producten met 100% kapitaalbescherming op de vervaldag?

Een gestructureerd product heeft net als een obligatie een vaste looptijd en, als alles goed gaat, een kapitaalbescherming van 100%. Het rendement is daarentegen niet of slechts deels gegarandeerd. Als u een potentieel hoger rendement zoekt, moet u vaak inboeten op de kapitaalbescherming.

Een gestructureerd product is samengesteld uit een combinatie van verschillende financiële instrumenten, bijvoorbeeld opties en obligaties. Over het algemeen worden de afgeleide producten zoals opties gebruikt om een hoger rendement te halen. De obligaties daarentegen worden gebruikt om de terugbetaling van de inleg op de eindvervaldag te garanderen.

Met een gestructureerd product combineert u de kapitaalbescherming op de eindvervaldag met de beweeglijkheid van de financiële markten, zonder daar rechtstreeks in te beleggen. De flexibiliteit van gestructureerde producten is enorm en de verscheidenheid is dan ook groot.

Gestructureerde producten verschillen onderling door hun rendementsmechanisme, hun onderliggende activa (aandelenkorf, beursindexen, grondstoffen, ...) of de vorm van hun winst (vaste en/of variabele coupons, toegekende meerwaarde op de vervaldag). Het is dan ook aanbevolen om, voordat u investeert, de strategie die het gestructureerd product volgt door te nemen. Zo bent u vertrouwd met de onderliggende waarden.

De gestructureerde producten kunnen in drie beleggingscategorieën opgedeeld worden: obligaties, fondsen en tak 23-verzekeringen. (Meer informatie over

ieder afzonderlijk product vindt u terug in de specifieke infofiches). Een verschil met deze afzonderlijke producten is dat gestructureerde producten altijd een vaste looptijd en 100% kapitaalbescherming op de eindvervaldag hebben.

Als een nieuwe **gestructureerde obligatie** wordt uitgegeven, kunt u gedurende een welbepaalde periode en tegen een vaste prijs daarop intekenen op de primaire markt. Een gestructureerde obligatie kopen na de uitgifteperiode of ze voor de vervaldag verkopen, is mogelijk op de secundaire markt. De aankoop- of verkoopprijs wordt dan bepaald door de koers van de gestructureerde obligatie verminderd met de kosten.

Fondsen met gewaarborgd kapitaal zijn ook gestructureerde producten. Deze **fixfondsen**, of fondsen met kapitaalbescherming, doen er alles aan om u op de eindvervaldag ten minste uw inleg, de som die u er oorspronkelijk in had belegd, terug te betalen.

De derde categorie gestructureerde producten zijn **tak 23-verzekeringen** met 100% kapitaalbescherming. Ze bieden u dezelfde voordelen als een gewone tak 23-verzekering en combineren dit met een bescherming van uw kapitaal op de eindvervaldag.

Kenmerken

De kenmerken zijn afhankelijk van het type gestructureerd product waarin u investeert. U vindt alle kenmerken in de infofiches. Hieronder staat een overzicht van de kenmerken die specifiek afhangen van het gestructureerd karakter van het product.

Looptijd: gestructureerde producten hebben altijd een vaste looptijd. Op die manier weet u op het moment van aankoop hoe lang u uw geld zal moeten missen.

Kapitaalbescherming: u geniet van een bescherming van uw kapitaal op de vervaldag. Dat wil zeggen dat u uw kapitaal op de vervaldag volledig terugkrijgt.

Zo'n bescherming kan ook een invloed hebben op uw rendement. Net als voor alle beleggingen geldt ook hier: hoe lager het risico, hoe lager het rendement. De kapitaalbescherming geldt daarnaast enkel op de eindvervaldag van het gestructureerd product. Als u vroeger uitstapt dan de vooropgestelde datum, geldt deze bescherming niet.

Kapitaalgarantie: bij sommige gestructureerde producten geniet u ook van een kapitaalgarantie. Dat wil zeggen dat een derde partij, bijvoorbeeld een bank, zich garant stelt om uw kapitaal terug te betalen op de vervaldag.

Risico's

De risico's zijn afhankelijk van het type gestructureerd product waarin u belegt. U vindt alle risico's in de respectievelijke infofiches. Hieronder staat een overzicht van de risico's die specifiek afhangen van het gestructureerd karakter van het product.

Liquiditeitsrisico: de liquiditeit van een gestructureerde product geeft aan of dit gemakkelijk of moeilijk op de secundaire markt wordt gekocht (of verkocht). Het risico is hier aanzienlijk, omdat er niet altijd een markt is om gestructureerde producten te verhandelen. Als u vroeger wilt uitstappen, is het mogelijk dat u een bedrag ontvangt dat onder of boven de eigenlijke waarde van uw product ligt.

Wisselkoersrisico: elk gestructureerd product uitgegeven in een vreemde munt houdt een wisselkoersrisico ten opzichte van de euro in. Zodra u dit type fonds koopt of verkoopt, worden uw euro's omgezet naar deze vreemde munt (of omgekeerd). Het is echter mogelijk, afhankelijk van de evolutie van de wisselkoers, dat het bedrag in euro's als gevolg van de verkoop lager of hoger is dan uw oorspronkelijke investering.

Kapitaalrisico: de kapitaalbescherming op de vervaldag is afhankelijk van de kredietwaardigheid van de partij die er zich toe verbindt om het kapitaal op de eindvervaldag

te beschermen. Bij gestructureerde obligaties zijn de emittent en de eventuele waarborgsteller belangrijk. Bij een tak 23-financiële verzekering is het aangewezen steeds na te gaan welke partij er zich toe verbindt om op de eindvervaldag het kapitaal terug te betalen: normaal gezien is er daarvoor geen enkele garantie. Ook bij Fix fondsen is er meestal geen garantie op de eindvervaldag.

Rendementsrisico: het kapitaal op de vervaldag is beschermd, maar het rendement is niet zeker. Het is immers afhankelijk van de evolutie van de onderliggende waarden. Laat u niet verblinden door aantrekkelijke voorwaarden (bv. coupons). Er is immers geen enkele garantie op rendement noch uitkering. Het is daarom belangrijk voldoende aandacht te besteden aan de onderliggende producten die het rendement zullen bepalen.

Risico van gebrek aan inkomsten: het risico van gebrek aan inkomsten is afhankelijk van de kenmerken van elk product en van de uitkeringspolitiek. Wanneer inkomsten worden verwacht, kan hun effectieve betaling afhankelijk zijn van de evolutie van bepaalde activa en de kredietwaardigheid van de debiteur.

Andere risico's :

Risico's verbonden aan de activa die de structuur vormen: aangezien een gestructureerd product wordt samengesteld uit verschillende financiële instrumenten (zoals aandelen, obligaties en derivaten), zijn alle risico's verbonden aan de onderliggende activa van toepassing.

Risico dat voortvloeit uit de samenvoeging van twee of meer financiële instrumenten: de risico's van ieder product afzonderlijk kunnen versterkt worden door de risico's van de andere producten die ermee gecombineerd worden. Zo kan het uiteindelijke risico groter zijn dan dat van elk afzonderlijk product.

Risico bij vroegtijdige uitstap: de mogelijkheden op uitstap kunnen beperkt zijn. De uitlooptijd en de mogelijkheid om de aanvankelijk gemaakte kosten te recupereren, kunnen variëren afhankelijk van de structuur.

Kosten en belastingen

Wanneer u een gestructureerd product koopt, houdt u best rekening met de kosten en belastingen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw belegging. Hieronder staat een overzicht van de kosten en belastingen die specifiek afhangen van het gestructureerd karakter van het product. U vindt alle risico's in de respectievelijke infofiches.

Kosten

Plaatsingscommissie: commissie aan de bank voor de plaatsing van de emissie.

Distributiewaarde: commissie die aan de bank betaald wordt voor de distributie en de promotie van het financieel instrument.

Lopende kosten: recurrente kosten, begrepen in de waarde van het financieel instrument en bijgevolg onmiddellijk verrekend in de rendementsberekeningen. De lopende kosten omvatten onder andere de distributiewaarde en beheervergoeding. Ook gekend onder de benaming 'Ongoing Charge Ratio (OCR)' voor de fondsen of 'Total Expense Ratio (TER)' voor de verzekeringsproducten.

Beheerskosten: kosten verbonden aan het beheer van een financieel instrument, dagelijks berekend en inbegrepen in de inventariswaarde. Deze kosten variëren in functie van het instrument en/of van het type van beheer. Deze kosten zijn begrepen in de lopende kosten.

Structureringsvergoeding: kosten aangerekend door de producent voor de montage van een financieel instrument.

Terugkoopkosten (verzekeringen): kosten die aangerekend worden bij de terugkoop van een verzekeringsproduct.

Uitstapvergoeding ten gunste van het compartiment: uitstapkosten ten gunste van het compartiment, ten laste van de belegger bij uitstap uit een compartiment, ter vrijwaring van de rechten van de andere beleggers in dit compartiment.

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Aankoop-verkoopvork: het verschil tussen de aankoopkoers en de verkoopkoers van een financieel instrument op de secundaire markt.

Wisselkosten: kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro.

Roerende voorheffing: de inkomsten van kapitalen vormen een belastbaar inkomen in België.

- Roerende voorheffing op de intresten/dividenden:

- De bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend: u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

- Roerende voorheffing op meerwaarden:

- Meerwaarden gerealiseerd, bij de vereffening van een collectieve beleggingsinstelling in effecten waarvan de activa voor meer dan 10% belegd zijn in schuldvorderingen of bij de terugkoop of de verkoop op de secundaire markt van haar rechten van deelneming, worden belast als intresten en zijn dus onderhevig aan roerende voorheffing.

Taks op beursverrichtingen: de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Omzettingskosten: de overgang van een compartiment van een fonds van BNP Paribas Asset Management naar een ander compartiment van hetzelfde fonds of de overgang van distributieaandelen naar kapitalisatieaandelen (of omgekeerd) binnen eenzelfde compartiment van een fonds van BNP Paribas Asset Management.

FINTRO

BNP PARIBAS GROEP

Meer weten over gestructureerde producten?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze *Informatiebrochure financiële instrumenten* op onze site www.fintro.be. Bepaalde passages uit deze kennisfiche werden overgenomen van de site www.wikifin.be.

Wat zijn gestructureerde producten zonder 100% kapitaalbescherming op de vervaldag?

Een gestructureerd product zonder 100% kapitaalbescherming heeft net als een obligatie een vaste looptijd. In tegenstelling tot een gestructureerd product mét 100% kapitaalbescherming, biedt zo'n product minder dan 100% of zelfs helemaal geen kapitaalbescherming op de voorziene eindvervaldag.

Een gestructureerd product zonder 100% kapitaalbescherming is samengesteld uit een combinatie van verschillende financiële instrumenten, bijvoorbeeld opties en obligaties. Over het algemeen worden afgeleide producten, zoals opties, gebruikt om een hoger rendement te halen. Obligaties worden dan weer gebruikt om het minimale objectief (bijvoorbeeld een terugbetaling van 90% van de inleg op de voorziene eindvervaldag) mogelijk te maken.

Met zo'n gestructureerd product combineert u een objectief op de eindvervaldag (bijvoorbeeld 90% kapitaalbescherming) met de beweeglijkheid van de financiële markten, zonder daar rechtstreeks in te beleggen. De flexibiliteit van gestructureerde producten is enorm en de verscheidenheid is dan ook groot.

Gestructureerde producten verschillen onderling door hun rendementsmechanisme, hun onderliggende activa (aandelenkorf, beursindexen, grondstoffen, ...) of de vorm van hun winst (vaste en/of variabele coupons, toegekende meerwaarde op de vervaldag). Wij bevelen dan ook aan om steeds de strategie te bekijken die het gestructureerd product volgt.

De gestructureerde producten zonder 100% kapitaalbescherming kunnen in drie beleggingscategorieën opgedeeld worden: obligaties, fondsen en tak 23-verzekeringen. (Meer informatie over ieder afzonderlijk product vindt u terug in de specifieke infofiches). Een verschil met deze afzonderlijke producten is dat gestructureerde producten altijd een vaste looptijd en een bepaald objectief (bv 90% kapitaalbescherming op de eindvervaldag) hebben.

Als een nieuwe **gestructureerde obligatie** wordt uitgegeven, kunt u gedurende een welbepaalde periode en tegen een vaste prijs daarop intekenen op de primaire markt. Een gestructureerde obligatie kopen na de uitgifteperiode of ze voor de vervaldag verkopen, is mogelijk op de secundaire markt. De aankoop- of verkoopprijs wordt dan bepaald door de koers van de gestructureerde obligatie, verminderd met de kosten.

Een tweede categorie gestructureerde producten zonder 100% kapitaalbescherming zijn **fixfondsen**, die minder dan 100% kapitaalbescherming bieden op de voorziene eindvervaldag.

Tenslotte zijn er nog **tak 23-verzekeringen** zonder 100% kapitaalbescherming. Ze bieden u dezelfde voordelen als een gewone tak 23-verzekering en combineren dit vaak met een gedeeltelijke bescherming van uw kapitaal op de eindvervaldag.

Kenmerken

De kenmerken zijn afhankelijk van het type gestructureerd product waarin u investeert. U vindt alle kenmerken in de infofiches. Hieronder staat een overzicht van de kenmerken die specifiek afhangen van het gestructureerd karakter van het product.

Looptijd: gestructureerde producten hebben altijd een vaste looptijd. Op die manier weet u op het moment van aankoop hoe lang u uw geld zal moeten missen.

FINTRO

BNP PARIBAS GROEP

Gedeeltelijke kapitaalbescherming: u geniet vaak van een gedeeltelijke bescherming van uw kapitaal (bijvoorbeeld 90%) op de vervaldag. Dat wil zeggen dat u op de vervaldag minstens een vooraf bepaald deel van uw kapitaal terugkrijgt.

Zo'n (gedeeltelijke) bescherming kan ook een invloed hebben op uw rendement. Net als voor alle beleggingen geldt ook hier: hoe lager het risico, hoe lager het rendement. De eventuele kapitaalbescherming geldt overigens enkel op de eindvervaldag van het gestructureerd product. Als u vroeger uitstapt dan de vooropgestelde datum, geldt deze bescherming niet.

Risico's

De risico's zijn afhankelijk van het type gestructureerd product waarin u belegt. U vindt alle risico's in de respectievelijke infofiches. Hieronder staat een overzicht van de risico's die specifiek afhangen van het gestructureerd karakter van het product.

Liquiditeitsrisico: de liquiditeit van een gestructureerde product geeft aan of dit gemakkelijk of moeilijk op de secundaire markt wordt gekocht (of verkocht). Het risico is hier aanzienlijk, omdat er niet altijd een markt is om gestructureerde producten te verhandelen. Als u vroeger wilt uitstappen, is het mogelijk dat u een bedrag ontvangt dat onder of boven de eigenlijke waarde van uw product ligt.

Wisselkoersrisico: elk gestructureerd product uitgegeven in een vreemde munt houdt een wisselkoersrisico ten opzichte van de euro in. Zodra u dit type fonds koopt of verkoopt, worden uw euro's omgezet naar deze vreemde munt (of omgekeerd). Het is echter mogelijk, afhankelijk van de evolutie van de wisselkoers, dat het bedrag in euro's als gevolg van de verkoop lager of hoger is dan uw oorspronkelijke investering.

Kapitaalrisico: de (eventuele) kapitaalbescherming op de vervaldag is afhankelijk van de kredietwaardigheid van de partij die er zich toe verbindt om het kapitaal op de eind-

vervaldag te beschermen. Bij gestructureerde obligaties zijn de emittent en de eventuele waarborgsteller belangrijk. Bij een tak 23-financiële verzekering is het aangewezen steeds na te gaan welke partij er zich toe verbindt om op de eindvervaldag het kapitaal terug te betalen: normaal gezien is er daarvoor geen enkele garantie. Ook bij Fix fondsen is er meestal geen garantie op de eindvervaldag.

Rendementsrisico: het kapitaal op de vervaldag kan deels beschermd zijn, maar het rendement is niet zeker. Het is immers afhankelijk van de evolutie van de onderliggende waarden. Laat u niet verblinden door aantrekkelijke voorwaarden (bv. coupons). Er is immers geen enkele garantie op rendement noch uitkering. Het is daarom belangrijk voldoende aandacht te besteden aan de onderliggende producten die het rendement zullen bepalen.

Risico van gebrek aan inkomsten: het risico van gebrek aan inkomsten is afhankelijk van de kenmerken van elk product en van de uitkeringspolitiek. Wanneer inkomsten worden verwacht, kan hun effectieve betaling afhankelijk zijn van de evolutie van bepaalde activa en de kredietwaardigheid van de debiteur.

Andere risico's :

Risico's verbonden aan de activa die de structuur vormen: aangezien een gestructureerd product wordt samengesteld uit verschillende financiële instrumenten (zoals aandelen, obligaties en derivaten), zijn alle risico's verbonden aan de onderliggende activa van toepassing.

Risico dat voortvloeit uit de samenvoeging van twee of meer financiële instrumenten: de risico's van ieder product afzonderlijk kunnen versterkt worden door de risico's van de andere producten die ermee gecombineerd worden. Zo kan het uiteindelijke risico groter zijn dan dat van elk afzonderlijk product.

Risico bij vroegtijdige uitstap: de mogelijkheden op uitstap kunnen beperkt zijn. De uitlooptijd en de mogelijkheid om de aanvankelijk gemaakte kosten te recupereren, kunnen variëren afhankelijk van de structuur.

Kosten en belastingen

Wanneer u een gestructureerd product koopt, houdt u best rekening met de kosten en belastingen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw belegging. Hieronder staat een overzicht van de kosten en belastingen die specifiek afhangen van het gestructureerd karakter van het product.

U vindt alle risico's in de respectieve infofiches.

Kosten

Plaatsingscommissie: commissie aan de bank voor de plaatsing van de belegging.

Distributiewaarde: commissie aan de bank voor de plaatsing van de emissie. commissie aan de bank voor de distributie en de promotie van de belegging.

Lopende kosten: recurrente kosten, begrepen in de waarde van het financieel instrument en bijgevolg onmiddellijk verrekend in de rendementsberekeningen. De lopende kosten omvatten onder andere de distributiewaarde en beheersvergoeding. Ook gekend onder de benaming 'Ongoing Charge Ratio (OCR)' voor de fondsen of 'Total Expense Ratio (TER)' voor de verzekeringsproducten.

Beheerskosten: kosten verbonden aan het beheer van een financieel instrument, dagelijks berekend en inbegrepen in de inventariswaarde. Deze kosten variëren in functie van het instrument en/of van het type van beheer. Deze kosten zijn begrepen in de lopende kosten.

Structureringsvergoeding: kosten aangerekend door de producent voor de montage van een financieel instrument.

Terugkoopkosten (verzekeringen): kosten die aangerekend worden bij de terugkoop van een verzekeringsproduct.

Uitstapvergoeding ten gunste van het compartiment: uitstapkosten ten gunste van het compartiment, ten laste van de belegger bij uitstap uit een compartiment, ter vrijwaring van de rechten van de andere beleggers in dit compartiment.

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Aankoop-verkoopvork: het verschil tussen de aankoopkoers en de verkoopkoers van een financieel instrument op de secundaire markt.

Wisselkosten: kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro.

Roerende voorheffing: de inkomsten van kapitalen vormen een belastbaar inkomen in België.

- Roerende voorheffing op de intresten/dividenden:

- De bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend : u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

- Roerende voorheffing op meerwaarden:

- Meerwaarden gerealiseerd, bij de vereffening van een collectieve beleggingsinstelling in effecten waarvan de activa voor meer dan 10% belegd zijn in schuldvorderingen of bij de terugkoop of de verkoop op de secundaire markt van haar rechten van deelneming, worden belast als intresten en zijn dus onderhevig aan roerende voorheffing.

Taks op beursverrichtingen: de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...).

Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Meer weten over gestructureerde producten?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze *Informatiebrochure financiële instrumenten* op onze site www.fintro.be. Bepaalde passages uit deze kennisfiche werden overgenomen van de site www.wikifin.be.

Wat zijn trackers of exchange traded funds (ETF)?

Een **ETF (Exchange Traded Funds)** is een beursgenoteerd fonds dat de bewegingen van een bepaalde index, een aandelenkorf, een korf van obligaties, ... volgt. Deze belegging wordt daarom ook wel **tracker** genoemd (naar het Engelse werkwoord 'to track').

We onderscheiden ETF's met fysieke en synthetische replicatie:

- Een ETF met **fysieke replicatie** koopt vrijwel alle aandelen, obligaties, ... die deel uitmaken van de gevulde index. Als de index wijzigt, koopt of verkoopt de tracker de overeenstemmende effecten. Zo kan de ETF de index van kortbij blijven volgen. De voordelen van deze methode zijn de eenvoud en transparantie, maar de kosten liggen wel iets hoger dan bij een tracker met synthetische replicatie.
- Een ETF met **synthetische replicatie** sluit swapovereenkomsten af met een of meer tegenpartijen om het rendement van de index te leveren. De swaptegenpartij verzekert het rendement van de index in ruil voor het rendement van het onderpand (= het geld van de beleggers in de ETF). Hierdoor ontstaat er wel een risico voor de belegger: indien de swaptegenpartij niet aan haar verplichtingen kan voldoen, kan de belegger een deel van zijn inleg verliezen.

Kenmerken

- Een ETF heeft geen vaste **looptijd**.
- Een ETF combineert de voordelen van aandelen en beleggingsfondsen. Een ETF biedt zowel de **eenvoud** van een aandeel (kopen en verkopen via de beurs) als de **spreiding** van een beleggingsfonds.
- ETF's hebben ten opzichte van gemeenschappelijke beleggingsfondsen het voordeel dat ze **transacties in real time** toelaten. Beveks en gemeenschappelijke

fondsen kunnen slechts één keer per dag verhandeld worden, en de koers is (doorgaans) de slotkoers van de markten waarin het fonds belegt.

- Een ETF kan wel niet kiezen waarin belegd wordt, omdat het de onderliggende **index moet repliceren**; dit in tegenstelling tot een actief beheerd beleggingsfonds, waar de beheerder bijvoorbeeld in defensievere waarden kan beleggen indien de markt in een dalende trend zit.
- ETF's kunnen een **dividend** uitkeren. Of een bepaalde ETF een dividend uitkeert, leest u in de prospectus.

Risico's

Wisselkoersrisico: als u in een ETF in een vreemde munt belegt, loopt u een wisselkoersrisico ten opzichte van de euro. Het bedrag in euro dat u bij verkoop of op de einddatum ontvangt, kan door de wisselkoers lager of hoger uitvallen dan het bedrag dat u oorspronkelijk belegt hebt.

Liquiditeitsrisico: met het woord liquiditeit drukken we uit hoe gemakkelijk een beleggingsproduct te (ver)kopen is. Het liquiditeitsrisico bij ETF is algemeen zwak.

Marktrisico: het rendement van een ETF hangt af van het onderliggende actief. Als u bijvoorbeeld belegt in een ETF die een Europese aandelenindex volgt, zal het rendement bepaald worden door de evolutie van die aandelenindex.

Concentratierisico: in veel indexen weegt een beperkt aantal grote aandelen fors door. Een koersdaling van die aandelen kan/zal dan ook een grote weerslag hebben op de ETF. In tegenstelling tot een actief beheerd fonds, kan een ETF zijn samenstelling immers niet wijzigen.

Risico op koersvolatiliteit: we zeggen dat een koers volatiel is wanneer die erg schommelt. Het risico op koersvolatiliteit hangt voornamelijk af van de activa waarin het fonds belegt en van de toegepaste strategieën. De op- en neerwaartse koersbewegingen van de onderliggende beleggingsproducten kunnen diverse oorzaken hebben: de wisselkoers van buitenlandse munten, een stijging of daling van de rentevoeten, en uiteraard ook de evolutie van de beurskoersen.

Rendementsrisico: dit risico speelt enkel indien u belegt in een ETF die dividenden uitkeert. Het kan gebeuren dat de ETF geen dividend uitkeert waardoor u minder inkomsten ontvangt dan verwacht. U moet bovendien ook rekening houden met het feit dat dividenden soms ook door buitenlandse overheden worden belast.

Tegenpartijenrisico: indien de swaptegenpartij bij een ETF met synthetische replicatie (zie hoger) niet aan haar verplichtingen kan voldoen, kan de belegger een deel van zijn inleg verliezen.

Kapitaalrisico: in principe is er geen bescherming tegen kapitaalverlies (afgezien van de diversificatie eigen aan de index).

Kosten en belastingen

Als u een ETF koopt, houdt u best rekening met de kosten en taksen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw belegging.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Marge makelaar: marge die aan de makelaar verschuldigd is voor de uitvoering (selectie van de beste prijs, toegang tot de markt en uitvoering) van een order op secundaire markt.

Wisselkosten: kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro.

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekent voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de intresten/dividenden: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend : u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

Belasting op meerwaarde: ETF's die meer dan 10% van hun activa beleggen in schuldvorderingsinstrumenten (obligaties, cash, ...) zijn in principe bij verkoop onderhevig aan meerwaardebelasting.

Meer weten over Exchange Traded Funds?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze Informatiebrochure financiële instrumenten op onze website www.fintro.be.

Wat zijn achtergestelde obligaties?

Een achtergestelde obligatie is een obligatie die, in geval dat de emittent failliet gaat, pas wordt terugbetaald nadat alle andere schuldeisers zijn terugbetaald. De houders van een achtergestelde obligatie worden wel terugbetaald vóór de aandeelhouders.

Kenmerken

Een achtergestelde obligatie heeft dezelfde basiskenmerken als een gewone obligatie:

- De **emittent** is de entiteit die de obligatie uitgeeft. Deze entiteit (vaak is dat een financiële instelling) ontleent geld van de beleggers en zal in ruil hiervoor aan die beleggers een rente (**coupon**) uitbetalen. De rente wordt meestal jaarlijks uitbetaald.
- Achtergestelde obligaties krijgen vaak ook een **rating**. Deze rating geeft een indicatie van de kredietwaardigheid van de emittent op het moment van de toekenning. Ze wordt toegekend door gespecialiseerde en onafhankelijke firma's. De voornaamste zijn Moody's en Standard & Poors.
- De meeste achtergestelde obligaties hebben eveneens een vaste **looptijd**. Nadat de looptijd is verstreken (op de eindvervaldag) betaalt de emittent het ontleende kapitaal terug, uiteraard op voorwaarde dat de emittent niet failliet is.

Een achtergestelde obligatie verschilt van een gewone obligatie op de volgende punten:

- Indien de emittent **failliet** gaat, wordt de houder van een achtergestelde obligatie pas vergoed nadat de andere obligatiehouders zijn terugbetaald. Houders van achtergestelde obligaties worden wel terugbetaald vóór de aandeelhouders.
- Precies omdat het risico van achtergestelde obligaties hoger is dan dat van gewone obligaties bieden achtergestelde obligaties een **hogere rentevergoeding**.

Risico's

Wisselkoersrisico: als u in een obligatie in een vreemde

munten belegt, loopt u een wisselkoersrisico ten opzichte van de euro. Het bedrag in euro dat u bij verkoop of op de einddatum ontvangt kan door de wisselkoers lager of hoger uitvallen dan het bedrag dat u oorspronkelijk belegt hebt. Dit kan ook van toepassing zijn op de betaling van de coupon.

Liquiditeitsrisico: de liquiditeit van een obligatie geeft weer of deze gemakkelijk of moeilijk te verkopen is op de markt. Liquide obligaties kunt u makkelijk (ver)kopen. Bij niet liquide obligaties is het moeilijker om ze te (ver)kopen. Achtergestelde obligaties hebben vaak een lagere liquiditeit dan gewone obligaties.

Renterisico: de waarde van een obligatie is sterk afhankelijk van de marktrente. Met als gevolg: hoe langer de resterende levensduur van de obligatie, des te groter het neerwaartse risico.

Stel: u hebt een obligatie met een rentevoet van 4%. Veronderstel nu dat de marktrente zou stijgen naar 5%. Dan wordt uw obligatie meteen minder aantrekkelijk omdat beleggers die op zoek zijn naar een interessante obligatie op de markt immers obligaties vinden met een rente van 5%. De waarde (**koers**) van uw obligatie zal dan dalen tot er een evenwicht wordt bereikt. Het omgekeerde is uiteraard ook waar: indien de marktrente naar 3% zou dalen, zal uw obligatie zeer gegeerd zijn op de markt; de waarde van uw obligatie zal dan stijgen.

Kredietrisico: als de emittent van een obligatie in financiële problemen komt, kan het zijn dat u uw inleg maar gedeeltelijk of zelfs helemaal niet terugkrijgt.

Let op: de kredietwaardigheid van een emittent wordt soms uitgedrukt in een rating. U kijkt deze best na voordat u een obligatie koopt. Noteer wel dat er niet altijd een rating zal zijn; informeer u dus grondig vooraleer u een achtergestelde obligatie koopt.

Let op: noteer dat het kredietrisico bij achtergestelde obligaties groter is dan bij gewone obligaties. Indien de emittent failliet gaat, wordt u pas terugbetaald nadat alle gewone obligatiehouders zijn vergoed.

Call risico: achtergestelde obligaties met een lange looptijd (10 jaar of langer) hebben in vele gevallen een

“call” clause. Dit betekent dat de uitgever op een vooraf bepaald tijdstip (meestal na 5 of 7 jaar) de emissie vervroegd kan terugbetalen (meestal aan 100% van de nominale waarde). Indien de emittent geen gebruik maakt van deze optie loopt de emissie verder aan dezelfde voorwaarden of aan nieuwe voorwaarden, zoals voorzien bij de aanvang van de uitgifte.

Specifiek risico: achtergesteld papier uitgegeven door financiële instellingen, omvat een bijkomend risico. Deze obligaties kunnen immers op vraag van de regulator deels of volledig afgeschreven worden. Koop daarom enkel en alleen achtergestelde bankobligaties van banken met de hoogste kredietwaardigheid. Er worden tegenwoordig ook een nieuwe categorie van obligaties uitgegeven door de financiële sector: senior non-preferred (of Tier3) obligaties. Deze situeren zich tussen de niet achtergestelde en achtergestelde obligaties zoals we die kennen. Ze zijn dus minder risicovol dan de klassieke achtergestelde obligaties maar zullen in geval van financiële moeilijkheden bij de instelling voor de niet achtergestelde obligaties verliezen dienen af te schrijven.

Kosten en belastingen

Als u obligaties koopt, houdt u best rekening met de kosten en taksen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw obligatie.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Marge makelaar: marge die aan de makelaar verschuldigd is voor de uitvoering (selectie van de beste prijs, toegang tot de markt en uitvoering) van een order op secundaire markt.

Wisselkosten (voor obligaties in deviezen): kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro.

Plaatsingscommissie: commissie aan de bank voor de plaatsing van de emissie.

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekenet voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de intresten/dividenden: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend: u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

Belasting op de meerwaarde: Als u obligaties vóór de eindvervaldag verkoopt tegen een hoger bedrag dan de prijs die u hebt betaald bij de aankoop, boekt u een meerwaarde. Op die meerwaarde moet u geen belasting betalen.

Let op: op het verschil tussen de aankoopprijs en terugbetalingsprijs van een nulcouponobligatie moet u wel roerende voorheffing betalen.

Meer weten over achtergestelde obligaties?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze Informatiebrochure *financiële instrumenten* op onze website www.fintro.be.

Wat zijn converteerbare obligaties?

Converteerbare obligaties hebben net als klassieke obligaties een vaste coupon en een vaste looptijd. Het verschil is dat de houder van de obligatie het recht, en niet de plicht, heeft om gedurende één of meer periodes en tegen voorwaarden die op voorhand worden vastgelegd, zijn obligatie om te zetten in aandelen of in nieuwe aandelen van de emittent of uitzonderlijk van een andere onderneming.

- De **conversieperiode** is de periode waarin de omwisseling (of conversie) kan gebeuren.
- De **conversieprijs** is bepaald door de emittent bij de uitgifte van de converteerbare obligaties. Het is de prijs, te betalen in converteerbare obligaties (tegen hun nominale waarde), waartegen de uitgevende onderneming gedurende de conversieperiode aandelen zal afstaan.
- Zo wordt de **conversieverhouding** vastgesteld: dit is het aantal aandelen dat wordt verkregen uit de conversie van een obligatie (op grond van de nominale waarde).

Kenmerken

Een converteerbare obligatie heeft dezelfde basiskenmerken als een gewone obligatie.

- De **emittent** is de entiteit die de obligatie uitgeeft. Deze entiteit leent geld van de beleggers en zal in ruil hiervoor aan die beleggers een rente (**coupon**) betalen. De rente wordt meestal jaarlijks uitbetaald.
- Converteerbare obligaties kunnen ook een **rating** krijgen. Deze rating geeft een indicatie van de kredietwaardigheid van de emittent op het moment van de toekenning. Ze wordt toegekend door gespecialiseerde en onafhankelijke firma's. De voornaamste zijn Moody's en Standard & Poors.
- De meeste converteerbare obligaties hebben eveneens een vaste **looptijd**. Nadat de looptijd is verstreken (op de eindvervaldag) betaalt de emittent het ontleende kapitaal terug.

Een converteerbare obligatie verschilt van een gewone obligatie op de volgende punten:

- De obligatiehouder heeft het recht, niet de plicht, om gedurende één of meer periodes en tegen voorwaarden die op voorhand worden vastgelegd, zijn **obligatie om te zetten in aandelen** of in nieuwe aandelen van de emittent (of uitzonderlijk van een andere onderneming). Indien u geen gebruik maakt van dit recht, krijgt u op de eindvervaldag uw belegde kapitaal terug, net zoals dat het geval zou zijn met een gewone obligatie.
- Omdat de obligatiehouder een bijkomend recht geniet, bieden converteerbare obligaties doorgaans een **lagere rentevergoeding** dan klassieke obligaties.

Risico's

Kapitaalrisico: Het totale verlies van de investering is mogelijk, indien de emittent (financieel) slecht presteert, failliet gaat, of in de context van een 'bail-in' (redding).

Na de conversie (van de obligatie naar een aandeel) zijn de risico's verbonden aan aandelen aanwezig. Zie 'Wat zijn Aandelen?'.

Renterisico: het renterisico dat leidt tot een daling van de prijs is in principe eerder beperkt omdat de rente over het algemeen veel lager is dan die van een gewone obligatie. Als de aandelen daarentegen een aanzienlijke korting ondergaan en lager noteren dan de nominale waarde, wordt de converteerbare obligatie een gewone obligatie met het daaraan verbonden renterisico.

Volatiliteitsrisico: het volatiliteitsrisico met waardeverlies tot gevolg is vrij hoog omdat de koers van de converteerbare obligatie vrij dicht die van het aandeel volgt. Na de conversie zijn de risico's die van het aandeel.

Liquiditeitsrisico: dit kan belangrijk zijn omdat de secundaire markt over het algemeen beperkt is.

Kosten en belastingen

Als u obligaties koopt, houdt u best rekening met de kosten en taksen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw obligatie.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Marge makelaar: marge die aan de makelaar verschuldigd is voor de uitvoering (selectie van de beste prijs, toegang tot de markt en uitvoering) van een order op secundaire markt.

Wisselkosten (voor obligaties in deviezen): kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro.

Plaatsingscommissie: commissie aan de bank voor de plaatsing van de emissie.

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekent voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de intresten/dividenden: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend : u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

Belasting op de meerwaarde: als u obligaties vóór de eindvervaldag verkoopt tegen een hoger bedrag dan de prijs die u hebt betaald bij de aankoop, boekt u een meerwaarde. Op die meerwaarde moet u geen belasting betalen.

Meer weten over converteerbare obligaties?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze *Informatiebrochure financiële instrumenten* op onze website www.fintro.be.

Wat zijn eeuwigdurende obligaties of perpetuals?

Eeuwigdurende obligaties zijn obligaties zonder vervaldag. Ze kunnen dus eeuwig blijven bestaan.

Deze obligaties zijn meestal wel voorzien van een **call**. Dat betekent dat de emittent het recht heeft om, op bij de uitgifte vastgelegde data of periodes, de lening te beëindigen en de obligatiehouder terug te betalen tegen een prijs die ook op voorhand werd vastgelegd.

Kenmerken

Een eeuwigdurende obligatie heeft dezelfde basiskenmerken als een gewone obligatie.

- De **emittent** is de entiteit die de obligatie uitgeeft. Deze entiteit ontleent geld van de beleggers en zal in ruil hiervoor aan die beleggers een rente (**coupon**) uitbetalen. De rente wordt meestal jaarlijks uitbetaald.
- Eeuwigdurende obligaties kunnen ook een **rating** krijgen. Deze rating geeft een indicatie van de kredietwaardigheid van de emittent op het moment van de toekenning. Ze wordt toegekend door gespecialiseerde en onafhankelijke firma's. De voornaamste zijn Moody's en Standard & Poors.

Een eeuwigdurende obligatie verschilt van een gewone obligatie op de volgende punten:

- Zoals de naam aangeeft, hebben eeuwigdurende obligaties geen **vervaldag**.
- Eeuwigdurende obligaties zijn meestal uitgerust met een **call**. Die geeft de emittent het recht om onder bepaalde voorwaarden de obligatie vervroegd terug te betalen.
- Als de emittent in financiële moeilijkheden verkeert, kan besloten worden om de **coupons** te verlagen of zelfs niet uit te betalen. De coupon is dus niet gegarandeerd.

- Een eeuwigdurende obligatie heeft ook een aantal **kenmerken van een aandelenbelegging**. Het risico van een dergelijke belegging is dus gevoelig hoger dan dat van een klassieke obligatie.

Let op: lees altijd aandachtig het prospectus vooraleer u een eeuwigdurende obligatie koopt.

Risico's

Wisselkoersrisico: als u in een eeuwigdurende obligatie in een vreemde munt belegt, loopt u een wisselkoersrisico ten opzichte van de euro. Het bedrag in euro dat u bij verkoop of op de einddatum ontvangt, kan door de wisselkoers lager of hoger uitvallen dan het bedrag dat u oorspronkelijk belegd hebt.

Liquiditeitsrisico: de liquiditeit van een obligatie geeft weer of deze gemakkelijk of moeilijk te verkopen is op de markt. Liquide obligaties kunt u makkelijk (ver)kopen. Bij niet liquide obligaties is het moeilijker om ze te (ver)kopen. Dit type obligatie is alleen onderhandelbaar op een beperkte markt.

Renterisico: de waarde van een obligatie is sterk afhankelijk van de evolutie van de marktrente: als de rente stijgt, daalt de waarde van een obligatie; en als de rente daalt, stijgt de waarde van de obligatie. Hoe langer de looptijd van de obligatie, hoe sterker de waarde zal dalen of stijgen bij een wijziging van de marktrente. Het renterisico is bij eeuwigdurende obligaties dus hoger dan bij klassieke obligaties.

Risico van insolventie: de lange looptijd brengt met zich mee dat de belegger lang blootgesteld wordt aan het kredietrisico op de emittent, dat kan verhogen t.o.v. het moment van uitgifte of latere aankoop. Eeuwigdurende obligaties zijn vaak zeer sterk achtergestelde obligaties. Dit betekent dat u, in geval van faillissement, pas na alle schuldeisers terugbetaald wordt, ook na de houders van klassieke achtergestelde obligaties. De kans dat in dat geval u (een deel van) uw inleg terugziet is dus zeer klein.

Specifiek risico: achtergestelde eeuwigdurende obligaties uitgegeven door financiële instellingen, omvatten een bijkomend risico. Deze obligaties kunnen immers op vraag van de regulator deels of volledig afgeschreven worden of omgezet worden in aandelen, indien de instelling niet langer levensvatbaar is (dit om een faillissement te voorkomen) of verwickeld is in een faillissement. Dit betekent dat wie een obligatie koopt, de kans loopt uiteindelijk aandelen over te houden.

Het bestaan van een call is ook een risico voor de belegger: de emittent zal de call immers uitoefenen wanneer hij kans ziet om zich tegen een betere prijs te financieren. Dat is vaak het geval bij een lage marktrente. De houder van de obligatie is dan verplicht om te herbeleggen tegen minder gunstige voorwaarden.

Schommelingen: doordat u bij een faillissement zo goed als zeker niets ontvangt, en doordat zelfs de coupon niet steeds gegarandeerd is in moeilijke tijden, zal de koers van een eeuwigdurende obligatie zich sterk als een aandeel gedragen. De koersschommelingen kunnen dan ook zeer belangrijk zijn. Eeuwigdurende obligaties worden daarom, in termen van risicoprofielen, vergeleken met aandelen: de toekomstige waarde ervan is immers ook niet gegarandeerd en het rendement is in moeilijke financiële tijden onzeker.

Kosten en belastingen

Als u obligaties koopt, houdt u best rekening met de kosten en taksen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw obligatie.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Marge makelaar: marge die aan de makelaar verschuldigd is voor de uitvoering (selectie van de beste prijs, toegang tot de markt en uitvoering) van een order op secundaire markt.

Wisselkosten (voor obligaties in deviezen): kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro.

Plaatsingscommissie: commissie aan de bank voor de plaatsing van de emissie.

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekent voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de intresten: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend: u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

Belasting op de meerwaarde: als u obligaties verkoopt tegen een hoger bedrag dan de prijs die u hebt betaald bij de aankoop, boekt u een meerwaarde. Op die meerwaarde moet u geen belasting betalen.

Meer weten over eeuwigdurende obligaties?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze Informatiebrochure *financiële instrumenten* op onze website www.fintro.be.

Wat zijn vastgoedcertificaten?

Een vennootschap die de aankoop van een bestaand gebouw (kantoorgebouw, winkelcomplex, ...) of een bouwproject wil financieren, kan vastgoedcertificaten uitgeven.

- De **uitgevende vennootschap** is de juridische eigenaar van het onroerend goed (winkelcomplex, kantoorgebouw, ...); zij staat ook in voor de verhuur en het onderhoud van het goed.
- De **certificaathouder** is economisch eigenaar van een deel van het onroerend goed. Hij krijgt in ruil voor zijn inbreng een jaarlijkse coupon en, op de vervaldag van het certificaat, een deel van de verkoopprijs van het onroerend goed.

Een vastgoedcertificaat is dus een waardepapier dat de houder een recht van vordering geeft op de inkomsten van de belegging in vastgoed (aankoop van kantoren, winkelruimte, ...). Als u een vastgoedcertificaat koopt, bent u dus schuldeiser.

In tegenstelling tot wat geldt voor gereglementeerde vastgoedvennootschappen (zoals bijvoorbeeld Cofinimmo en Befimmo), blijft de blootstelling van een vastgoedcertificaat beperkt tot één specifiek gebouw of een beperkt aantal gebouwen.

Kenmerken

Een certificaat wordt uitgegeven voor een bepaalde **looptijd** (vaak 20 tot 25 jaar). Het certificaat eindigt op het ogenblik dat het onroerend goed wordt verkocht. De certificaathouder krijgt jaarlijks een **coupon**. Die omvat doorgaans de huurinkomsten (verminderd met de beheerskosten) en een deel van de terugbetaling (aflossing) van het geïnvesteerde kapitaal.

Aangezien de huurinkomsten geïndexeerd zijn, evolueert ook de coupon mee met de **index**.

Op de **eindvervaldag** of bij verkoop van het onroerend goed, ontvangt de certificaathouder een deel van de verkoopprijs van het onroerend goed.

Risico's

Liquiditeitsrisico: de liquiditeit van een beursgenoteerd effect wordt bepaald door het aantal verhandelbare effecten. Voor de meeste vastgoedcertificaten is het aantal verhandelbare effecten relatief klein. Beleggers die hun vastgoedcertificaten willen verkopen, vinden soms minder makkelijk een koper, wat een negatief effect heeft op de koers.

Marktrisico: de waarde op de secundaire markt is afhankelijk van de evoluties van het onderliggende vastgoed. Ook de rente heeft een belangrijke impact op de prijs. Een stijging van de marktrente zal over het algemeen leiden tot een daling van de waarde van het vastgoedcertificaat.

Kredietrisico: een vastgoedcertificaat is een schuldinstrument. Indien de vennootschap die het vastgoedcertificaat uitgeeft in financiële moeilijkheden raakt of failliet gaat, kunt u (een deel van) uw geïnvesteerd kapitaal verliezen.

Rendementsrisico: de couponuitkering is onzeker. Bij leegstand of renovatiewerken lopen de huurinkomsten terug; het is mogelijk dat er dan een lagere of zelfs helemaal geen coupon wordt uitgekeerd. Ook de verkoopprijs van het onroerend goed op eindvervaldag is onzeker: vastgoedprijzen kunnen stagneren of dalen, waardoor het goed uiteindelijk met een minwaarde moet worden verkocht.

Concentratierisico: de diversificatie van de onderliggende activa is over het algemeen minder ten opzichte van andere investeringen zoals vastgoedfondsen. Dit verhoogt in belangrijke mate het risico van de investering.

Kosten en belastingen

Als u een vastgoedcertificaat koopt, houdt u best rekening met de kosten en taksen die u moet betalen. Deze beïnvloeden eveneens het rendement van uw vastgoedcertificaat.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties)

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekent voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...).

Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de coupon: het deel van de coupon dat overeenstemt met de uitkering van de netto huuropbrengst wordt behandeld als interest, waarop roerende voorheffing wordt ingehouden.

Het deel van de coupon dat overeenstemt met de gedeeltelijke terugbetaling van het kapitaal blijft onbelast.

Roerende voorheffing op de meerwaarde: bij verkoop van het onroerend goed wordt roerende voorheffing betaald op dat deel van de uitkering dat het resterend saldo van het geïnvesteerd kapitaal overtreft. M.a.w. er is roerende voorheffing verschuldigd op de opbrengsten, maar niet op de kapitaal terugbetalingen.

Meer weten over aandelen?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze Informatiebrochure *financiële instrumenten* op onze website www.fintro.be.

Beleggen in fysiek goud of andere edele metalen

Goud is het meest gebruikte edelmetaal voor beleggingsdoeleinden. Het wordt wel eens een veilige haven voor beleggers genoemd omdat ze in tijden van onzekerheid op de aandelenbeurzen vaak naar het goud vluchten. Beleggen in fysiek goud kan op de volgende manieren:

- **aankoop van een goudstaaf of van goudstukken** (Kruggerand, Amerikaanse Eagle, Napoleon, ...). De koper kan de fysieke levering van het goud vragen of kiezen voor deposito op de effectenrekening. Dit werkt op dezelfde manier als voor bijvoorbeeld aandelen en obligaties (rekeninguittreksel na elke transactie, vermelding op effectenrekening).
- **aankoop van een ETC** (een tracker of een **exchange traded certificate**) die belegt in fysiek goud. Die ETC's kopen fysiek goud aan en bewaren dit voor u in kluizen; dit goud dient als onderpand voor uw belegging. Via de aankoop van een ETC participeert u in principe 1-op-1 in de evolutie van goud. Houd er wel rekening mee dat er kosten verbonden zijn aan een tracker, waardoor uw rendement kan afwijken van de goudkoers.

U kunt ook beleggen in fysiek zilver of andere edele metalen. Net zoals bij goud, kan dit door rechtstreeks zilver aan te kopen of door te beleggen via een ETC.

Kenmerken

- Goud biedt **bescherming tegen inflatie** (op lange termijn zou goud zijn waarde in reële termen behouden).
- Goud is een **niet-gecorrigeerd actief**. De goudprijs evolueert niet zoals de waarde van de traditionele activacategorieën (aandelen, obligaties). Daardoor kan goud een plaats innemen in een goed gediversifieerde portefeuille.
- De fysieke goudmarkt is doorgaans behoorlijk **liquide**.

Risico's

Wisselkoersrisico: de goudprijs wordt op de wereldmarkt in Amerikaanse dollar uitgedrukt. De wisselkoersolutie van de Amerikaanse dollar tegenover de euro kan er dus voor zorgen dat de belegger minder terugkrijgt in euro dan wat hij aanvankelijk had geïnvesteerd, ook indien de prijs van het goud (uitgedrukt in dollar) zelf niet is gedaald.

Risico van gebrek aan inkomsten: een belegging in goud of andere edele metalen levert geen inkomsten op voor de belegger.

Marktrisico: de goudprijs is zeer volatiel. De goudprijs kan fors schommelen als gevolg van goudverkoop door centrale banken, de vraag naar goud vanuit de groei landen, de wereldwijde economische conjunctuur, geopolitieke problemen, ...

Renterisico: de evolutie van de rentevoeten kan een impact hebben op de koers van goud. In het algemeen heeft een stijging van de rentevoet een negatieve impact op de prijs van goud.

Tegenpartijrisico: een ETC kan andere risico's of kosten inhouden, bijvoorbeeld als de emittent of een tussenpersoon in gebreke blijft. De fysieke goud ETCs zijn volledig ingedekt met fysieke goudstaven die op een aparte rekening staan op naam van de ETC.

Kapitaalrisico: goud en edele metalen genieten geen depositobescherming. De betaling in geld op een rekening bij de bank naar aanleiding van transacties in goud valt in principe wel onder de depositogarantie.

Kosten en belastingen

Als u fysiek goud en andere edele metalen koopt, houdt u best rekening met de kosten en taksen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement.

Kosten

Aankoop van edele metalen (goudstaaf, fysiek zilver, ...)

Marge voor de bank: banken rekenen een marge aan, wanneer u fysiek goud, zilver, ... aankoopt.

Bewaarloon: om uw fysiek goud op een effectenrekening te bewaren, rekenen de meeste banken kosten aan.

Aankoop van edele metalen via een ETC (of tracker)

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Bewaarloon: om uw ETC's op een effectenrekening te bewaren, rekenen de meeste banken kosten aan.

Lopende kosten op een ETC: recurrente kosten, begrepen in de waarde van het financieel instrument en bijgevolg onmiddellijk verrekend in de rendementsberekeningen. De lopende kosten omvatten onder andere de distributiekosten en beheersvergoeding. Ook gekend onder de benaming 'Ongoing Charge Ratio (OCR)' voor de fondsen of 'Total Expense Ratio (TER)' voor de verzekeringsproducten.

Belastingen

Aankoop van edele metalen (goudstaaf, fysiek zilver, ...)

Geen **Taks op beursverrichtingen (TOB)**, geen **roerende voorheffing**, geen **meerwaardebelasting**.

BTW: Bij aankoop van gouden munten/goudstaven betaalt u ook geen BTW. Enkel op de aankoop van gouden munten die als verzamelvoorwerp worden beschouwd, is BTW verschuldigd.

Let op: indien u fysiek zilver koopt, moet u wel BTW betalen.

Aankoop van edele metalen via een ETC (of tracker)

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...).

Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de intresten/dividenden: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend: u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

Meer weten over beleggen in fysiek goud of andere edele metalen?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze Informatiebrochure *financiële instrumenten* op onze website www.fintro.be.

Wat zijn afgeleide producten (bijvoorbeeld opties, warrants en turbo's)?

Afgeleide producten zijn complexe financiële instrumenten waarvan de eigenschappen en de waarde bepaald worden door de eigenschappen en de waarde van onderliggende activa, meestal een grondstof, obligatie, aandeel, valuta of index.

Genoteerde afgeleide producten hebben een koersnotering en kunnen dus op de financiële markten worden verhandeld.

Al deze producten worden gekenmerkt door een **hefboomwerking**. De hefboom zorgt ervoor dat een beperkte stijging of daling van een onderliggende waarde resulteert in een relatief grotere wijziging van de waarde van het afgeleid product. De koersschommelingen van dergelijke producten kunnen dus zeer belangrijk zijn.

Kenmerken

De belangrijkste vormen van afgeleide producten zijn opties, warrants en turbo's.

Optie

Wie een optie koopt, krijgt het recht (niet de verplichting) om op een bepaalde datum of gedurende een bepaalde termijn een onderliggende waarde te kopen (**call optie**) of te verkopen (**put optie**) tegen een vooraf vastgelegde prijs (**uitoefenprijs**).

De onderliggende waarde zijn de effecten of de goederen waarop de optie betrekking heeft. Het kan gaan om aandelen of een aandelenindex, maar ook om valuta's, grondstoffen, obligaties enz.

De houder van de optie kan zijn recht uitoefenen tot op de vervaldag. Hij betaalt voor dit recht een **optiepremie** aan een tegenpartij, de schrijver (uitgever) van de optie. Deze schrijver is een andere belegger die er zich toe engageert om, in ruil voor de optiepremie, de onderliggende waarde te kopen of te verkopen tegen de vooraf vastgestelde prijs, als de houder van zijn recht gebruik wil maken.

U kunt een optie gebruiken voor allerlei doeleinden: uzelf indekken tegen een risico, een extra rendement boeken, speculeren op de stijging of daling van allerlei activa, zoals grondstoffen, rentetarieven, wisselkoersen, aandelen, indexen ...

Opties worden verhandeld op een beursplaats, specifiek voor opties. De houder kan op deze beurs zijn optie doorverkopen aan iemand anders.

Warrant

Een warrant vertoont gelijkenissen met een optie. Een warrant geeft het recht om op een bepaald moment in de toekomst aandelen, andere effecten, ... te verhandelen tegen een vooraf vastgelegde prijs. Warrants die het recht geven om een bepaalde onderliggende waarde te kopen noemen we **call warrants**; warrants die het recht geven om een bepaalde onderliggende waarde te verkopen noemen we **put warrants**.

Maar er zijn ook belangrijke verschillen:

- in tegenstelling tot een optie, die wordt verhandeld op een beursplaats, specifiek voor opties (**optie-beurs**), noteren warrants op een klassieke beurs (zoals bijvoorbeeld Euronext).
- warrants worden uitgegeven door een onderneming of door een financiële instelling die warrants op bepaalde aandelen verhandelt in tegenstelling tot opties die uitgegeven worden door de optiebeurs.
- de **uitoefenperiode** van een warrant (de periode waarin de belegger zijn recht kan uitoefenen) van een warrant is meestal langer dan die van een optie.
- de voorwaarden voor de opties worden vastgelegd door de optiebeurs en zijn sterk gestandaardiseerd. De voorwaarden voor een warrant worden bepaald door de uitgevende financiële instelling.

Turbo

Een turbo (ook bekend als **speeder** of **sprinter** afhankelijk van de uitgevende financiële instelling) vertoont gelijkenissen met een optie. Een turbo is eveneens een beursgenoteerd effect waarbij u met een hefboom versneld kunt profiteren van een stijging of een daling van bepaalde onderliggende waarden, zoals aandelen, beursindexen, grondstoffen enz. Als u wilt inspelen op een stijging van de onderliggende waarde, koopt u een **turbo long**. Als u een **turbo short** koopt, verwacht u een daling van de onderliggende waarde.

Een belangrijk verschil met opties is de manier waarop de hefboomwerking tot stand komt. Bij een turbo is dit mogelijk doordat u slechts voor een beperkt deel in de onderliggende waarde belegt. Het resterende bedrag wordt immers uitgeleend door de financiële instelling die deze turbo op de markt brengt (**financieringsniveau**). Met een turbo ontvangt u dus de volledige stijging of daling van een onderliggende waarde, maar u koopt slechts een fractie van de onderliggende waarde. De hefboom geeft aan hoeveel sterker de koers van de turbo zal wijzigen voor elke wijziging van het onderliggende. Een turbo op de BEL20 met een hefboom 5 betekent dat wanneer de BEL20 stijgt met 1%, de waarde van de turbo met 5% zal stijgen.

De turbo heeft in tegenstelling tot een optie geen vervaldag, maar om te vermijden dat een klant meer kan verliezen dan zijn inleg, is er wel steeds een **stop loss niveau**. Wanneer de koers van de onderliggende waarde dit stop loss niveau bereikt, houdt de turbo op te bestaan.

Door de grote **hefboomwerking**, zijn dit zeer risicovolle producten, waarbij een kleine daling of stijging van de onderliggende waarde snel tot heel grote verliezen kan leiden.

Risico's

Afgeleide producten brengen over het algemeen aanzienlijke risico's met zich mee, waarbij investeringsverliezen soms groter zijn dan het belegde bedrag. Ze zijn daarom meer geschikt voor onderlegde beleggers. Over het algemeen zijn volgende risico's gemeenschappelijk voor opties, warrants en turbo's:

Volatiliteitsrisico: dit risico is belangrijk in de context van bepaalde afgeleide producten en kan verder worden versterkt door het hefboomeffect. Het is mogelijk om het volledige geïnvesteerde bedrag te verliezen als de verwachte voorspellingen niet worden gerealiseerd.

Liquiditeitsrisico: dit is afhankelijk van de klasse van het afgeleide product in kwestie. Over het algemeen is dit risico laag voor gestandaardiseerde afgeleide producten, aangezien deze producten verhandelbaar zijn op de secundaire markten. Sommige afgeleide producten zijn echter niet verhandelbaar op deze markten en hebben daarom een hoog liquiditeitsrisico.

Wisselkoersrisico: dit risico is hoofdzakelijk afhankelijk van de samenstelling en van de munteenheid van de onderliggende activa.

Renterisico: dit risico is hoofdzakelijk afhankelijk van de samenstelling van de onderliggende activa.

Tegenpartijrisico: dit risico, inclusief het risico verbonden aan de insolventie van de tegenpartij, is aanwezig bij afgeleide producten.

Risico op afwezigheid van inkomen: dit risico is in principe beperkt, omdat bij dit type producten geen inkomsten worden voorzien.

Andere risico's:

- **Risico door hefboomwerking:** bepaalde afgeleide producten die voor speculatieve doeleinden worden gebruikt, versterken de schommelingen van de onderliggende waarde zeer sterk. Dit noemt men de hefboomwerking. Afgeleide producten zijn onderworpen aan een sterk hefboomeffect en kunnen leiden tot een totaal verlies aan investeringen (dat soms hoger kan zijn dan het bedrag van de investering).
- **Risico's die voortvloeien uit de combinatie van twee of meer financiële instrumenten:** dit risico is duidelijk aanwezig in de context van afgeleide producten. De combinatie van twee financiële producten kan leiden tot grotere risico's dan deze die inherent zijn aan elk van deze individuele producten.
- **Risico verbonden aan de beperking van uitstapmogelijkheden:** de mogelijkheden tot uitstap, in de context van afgeleide producten, kunnen beperkt zijn en aanzienlijke kosten met zich meebrengen, vooral wanneer de belegger het contract eenzijdig wil beëindigen.

FINTRO

BNP PARIBAS GROEP

Kosten en belastingen

Als u afgeleide producten koopt, houdt u best rekening met de kosten en taksen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekent voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): als u genoteerde afgeleide producten koopt op de markt, moet u beurstaks betalen.

Meer weten over afgeleide producten?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze *Informatiebrochure financiële instrumenten* op onze website www.fintro.be.

Wat zijn hedge funds?

Hedge funds zijn beleggingsinstrumenten die meestal de juridische vorm van een fonds hebben.

Het werkwoord 'to hedge' betekent 'indekken'. Men zou geneigd zijn te denken dat het doel van deze fondsen is het risico te neutraliseren. Het tegengestelde is waar. De term hedge fund slaat op een veelheid van fondsen die in zeer uiteenlopende activacategorieën beleggen met zeer uiteenlopende risiconiveaus. Het is heel moeilijk een exacte definitie voor een hedge fund te geven.

Kenmerken

- In het algemeen is een hedge fund een beleggingsinstrument met de volgende algemene eigenschappen:
- De fondsbeheerder wil een **absoluut rendement** halen en dus het fonds onttrekken aan de algemene marktrendens. Om dit te bereiken doet het fonds een beroep op een zeer brede waaier van beleggingsinstrumenten (waaronder derivaten als opties, futures, ...), vaak wordt hierbij ook gebruik gemaakt van heel illiquide instrumenten.
- Het fonds voorziet in de mogelijkheid om effecten te **shorten**, waardoor waarde kan worden gecreëerd als de beheerder denkt dat de koers van een effect in de nabije toekomst zal zakken (hij verkoopt het effect en koopt het wat later goedkoper terug in) of waardoor het marktrisico voor de portefeuille in zijn geheel kan worden verminderd door de bedragen van aangekochte en geshorte activa (volledig of gedeeltelijk) in evenwicht te brengen.
- Er wordt veelvuldig gebruik gemaakt van het **hefboomeffect**. Met het oog hierop kan het fonds leningen aangaan om beleggingen te financieren die het interessant vindt.
- Hedge funds worden over het algemeen aan **minder strikte regelgeving** onderworpen dan gewone fondsen en hebben een grote mate van beleggingsvrijheid.

- Hedge funds vergelijken hun resultaten niet met een benchmark. Hun **doel** is een positief rendement te behalen, ongeacht de richting van de markt. Een hedge fund beoogt namelijk de realisatie van een absolute prestatie, in tegenstelling tot een relatieve prestatie (dit wil zeggen ten aanzien van een marktindex zoals de BEL20, de Dow Jones of de MSCI).
- Bovendien vertonen hedge funds meestal een **zwakke correlatie met de traditionele aandelen- en obligatiemarkten**, wat ze tot uitstekende instrumenten maakt om een beleggingsportefeuille te diversifiëren. Wanneer de beurskoersen dalen, gaat het rendement van hedge funds meestal minder achteruit dan dat van de rest van de markt. Hedge funds kunnen bijgevolg bescherming bieden in een dalende markt. Dit sluit eventueel negatieve prestaties echter niet uit.

Risico's

- **Kapitaalrisico:** omwille van de gebruikte instrumenten, waaronder derivaten, en de mogelijkheid om een hefboomeffect te creëren middels leningen, zijn hedge funds (veel) risicovoller dan klassieke beleggingen. Een foute inschatting door de fondsbeheerder kan leiden tot zware verliezen, en zelfs tot het totaal verlies van de investering.
- **Wisselkoersrisico:** het hangt af van de munt waarin het hedge fund is genoteerd en van de valuta waarin de activa van het fonds zijn uitgedrukt. Voor een Europese belegger uit de eurozone is dit risico onbestaande voor zover de notering en onderliggende activa tot de eurozone worden beperkt. Voor de andere valuta daarentegen is het aanzienlijk.
- **Liquiditeitsrisico:** de beleggingen in hedge funds zijn doorgaans weinig liquide. Zo is er vaak een **lock up periode**; gedurende deze periode kan een hedge fund niet verkocht worden.
- **Volatiliteitsrisico:** de volatiliteit kan aanzienlijk zijn en leiden tot een waardevermindering. De volatiliteit hangt evenwel van de gevolgde strategie af.

Andere risico's

- Een belangrijke risicofactor is het **ontbreken van transparantie** inzake het beleggingsbeleid.
- Hedge funds zijn over het algemeen gevestigd in landen waar **weinig tot geen toezicht** wordt uitgeoefend door een autoriteit, waardoor ze veel meer blootstaan aan risico's als fraude, niet-naleving van de beleggingsstrategie, het in gevaar brengen van de financiële structuur.
- Het uitgebreide aantal gehanteerde instrumenten, waaronder derivaten, en de mogelijkheid om te lenen om een hefboomeffect te creëren, maken dergelijke beleggingen riskanter als de beheerder de **verkeerde beslissingen** neemt.
- De keuze van minder liquide en minder conventionele onderliggende waarden kan ertoe leiden dat in geval van een **financiële crisis**, het moeilijk tot onmogelijk wordt een correcte waarde te bepalen van het hedge fund. In bepaalde gevallen is het zelfs niet meer mogelijk uw hedge funds te verkopen.
- De **termijn tussen de verkoop van de rechten van deelneming in het hedge fund en de creditering van de verkoopopbrengst** kan variëren van een aantal weken tot verscheidene maanden, afhankelijk van het geselecteerde product. Hier dient een onderscheid gemaakt te worden tussen open en gesloten fondsen. Open fondsen kopen de rechten van deelneming tegen hun inventariswaarde terug. Bij gesloten fondsen is de terugkoop door de instelling uitgesloten. De belegger moet zich in dat geval tot een secundaire markt wenden om zijn rechten van deelneming te verkopen.

Kosten en belastingen

Als u deelbewijzen van fondsen koopt of verkoopt, houdt u best rekening met de kosten en belastingen die u moet betalen. Deze beïnvloeden eveneens het rendement van uw deelbewijzen.

Kosten

Lopende kosten: recurrente kosten, begrepen in de

waarde van het financieel instrument en bijgevolg onmiddellijk verrekend in de rendementsberekeningen. De lopende kosten omvatten onder andere de distributiecommissie en beheervergoeding. Ook gekend onder de benaming 'Ongoing Charge Ratio (OCR)' voor de fondsen of 'Total Expense Ratio (TER)' voor de verzekeringsproducten.

Instapvergoeding: door de belegger te betalen éénmalige vergoeding bij intekening op een financieel instrument.

Wisselkosten: kosten van de wisselverrichting, verschuldigd op transacties in deviezen met afrekening in euro

Arbitragekosten: kosten aangerekend voor de overgang (arbitrage) van een compartiment van een fonds naar een compartiment van een ander fonds.

Omzettingskosten: de overgang van een compartiment van een fonds van BNP Paribas Asset Management naar een ander compartiment van hetzelfde fonds of de overgang van distributieaandelen naar kapitalisatieaandelen (of omgekeerd) binnen eenzelfde compartiment van een fonds van BNP Paribas Asset Management.

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekent voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): de beurstaks of taks op beursverrichtingen (TOB) is een belasting die verschuldigd is wanneer u bepaalde verrichtingen doet, zoals aankopen en verkopen, op bepaalde reeds uitgegeven financiële instrumenten (aandelen, fondsen, obligaties, ...). Bij de inschrijving op een uitgifte van nieuwe effecten betaalt u dus geen beurstaks.

Roerende voorheffing op de intresten/dividenden: de bank of de onderneming die u intresten of dividenden betaalt, stort de roerende voorheffing door aan de fiscus. U ontvangt dus de netto bedragen: zijnde de (bruto) intresten of dividenden verminderd met de eventuele buitenlandse bronheffing en de ingehouden roerende voorheffing. Die roerende voorheffing is bevrijdend : u moet hierop geen andere belasting meer betalen, waardoor u deze niet moet (wel mag) vermelden op uw aangifte in de personenbelasting.

FINTRO

BNP PARIBAS GROEP

Roerende voorheffing op meerwaarden: meerwaarden gerealiseerd, bij de vereffening van een collectieve beleggingsinstelling in effecten waarvan de activa voor meer dan 10% belegd zijn in schuldvorderingen of bij de terugkoop of de verkoop op de secundaire markt van haar rechten van deelneming, worden belast als intresten en zijn dus onderhevig aan roerende voorheffing.

Meer weten over hedge funds?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze Informatiebrochure *financiële instrumenten* op onze website www.fintro.be.

Wat zijn individuele beleggingen via afgeleide producten op grondstoffen (trackers op grondstoffen via futures)?

Wie wil beleggen in grondstoffen (graan, olie, ...) of edele metalen (goud, zilver, ...) kan dit ook doen via een **ETC** of een **exchange traded commodity**.

ETC's volgen de evolutie van een **commodity** (grondstof) of een index. Meestal doet de ETC dit via afgeleide producten (**futures**). In de praktijk zal de beheerder van een ETC futures kopen op grondstoffen: de beheerder sluit dan een overeenkomst met een tegenpartij om op een vastgestelde dag in de toekomst de grondstoffen tegen een afgesproken prijs te ontvangen.

Vóór de vervaldag van het futurecontract, wordt het contract doorgerold, zodat elke fysieke levering van de grondstoffen wordt vermeden. De beheerder bezit immers geen grote opslagruimten om de bestelde grondstoffen ook effectief op te slaan. Doorrollen betekent dat de beheerder een futurecontract met levering in de nabije toekomst verkoopt en een contract koopt met een levering iets verder in de toekomst, zodat hij dus nooit de grondstoffen daadwerkelijk ontvangt. Dit doorrollen heeft echter wel een belangrijke impact op het rendement dat u kan bekomen, in het financiële jargon noemt men dit de **roll yield**:

- Indien het contract met levering verder in de toekomst duurder is, betekent dit een kost voor de beheerder, u verkoopt immers een contract aan een bepaalde prijs, en koopt een ander contract, aan een hogere prijs. In een dergelijke context, die men ook wel **contango** noemt, zal het rendement dat u behaalt op een ETC lager zijn dan de pure prijsevolutie van de onderliggende grondstof(fen).
- Omgekeerd, indien contracten met levering in de verdere toekomst goedkoper zijn dan contracten met levering in de meer nabije toekomst, een situatie die men **backwardation** noemt, dan koopt u aan een lagere prijs, en verkoopt u aan de hogere prijs. Dit betekent dan ook een winst voor de beheerder, in dit geval zal het rendement van de ETC (voor kosten) hoger zijn dan de pure prijsevolutie van de onderliggende grondstof(fen).

Al naargelang van de situatie op de financiële markten (futures noteren op beurzen), kan uw rendement dus lager of hoger zijn dan het rendement op de onderliggende grondstoffen. In bepaalde gevallen kan uw rendement daarbij fors afwijken van de evolutie van de onderliggende grondstoffen. In een contango-markt, kan uw rendement fors tegenvallen.

Vooraleer in een ETC te beleggen, dient u dus best te weten hoe grondstoffencontracten werken, en de concepten van de futuresmarkten te begrijpen.

Kenmerken

- ETC's hebben een **notering** en kunnen bijgevolg ook op de financiële markten worden verhandeld.
- ETC's hebben geen vaste **looptijd**.
- Deze ETC's beleggen onderliggend in **grondstoffen-futures**, niet rechtstreeks in grondstoffen. De onderliggende waarde is dus vrij complex en de impacten op het uiteindelijk rendement zijn niet altijd even duidelijk of transparant.

Risico's

Wisselkoersrisico: aangezien de prijzen van grondstoffen op de wereldmarkt worden uitgedrukt in Amerikaanse dollar, is er ook een wisselkoersrisico.

Volatiliteitsrisico: de prijs van grondstoffen (en de waarde van ETC's) wordt onder meer bepaald door klimatologische omstandigheden (droogte, misoogsten, ...), het algemene economische klimaat en geopolitieke onrust. Koersen kunnen op korte tijd heel scherp dalen, maar ook sterk stijgen.

Tegenpartijrisico: ETC's maken gebruik van afgeleide producten om hun doelstelling (het volgen van de evolutie van de grondstof of de index) te bereiken. Indien die tegenpartij niet in staat is om haar engagementen na te komen, kunt u (een deel van) uw inleg verliezen.

Andere risico's: zelfs als de prijs van de onderliggende grondstoffen stijgt, kan de waarde van mijn ETC dalen, precies omdat een ETC belegt in futures en die futures systematisch doorgerold worden. Het omgekeerde is ook waar: mijn ETC kan het beter doen dan de prijsevolutie van de onderliggende waarde.

Kosten en belastingen

Wanneer u een ETC koopt, houdt u best rekening met de kosten en taksen die u moet betalen. Deze beïnvloeden immers het rendement van uw belegging.

Kosten

Transactiekosten: vergoeding voor de tussenkomst van de bank bij verrichtingen op secundaire markt (aandelen en obligaties).

Wisselkosten: kosten verschuldigd op alle orders in vreemde munten met afrekeningen in EUR.

Bewaarloon: kosten die de bank aanrekent voor het bewaren van effecten op een effectenrekening.

Belastingen

Taks op beursverrichtingen (TOB): als u een ETC koopt of verkoopt op de secundaire markt, moet u beurstaks betalen.

Roerende voorheffing op de dividenden: op de dividenden die de ETC uitbetaalt is roerende voorheffing verschuldigd.

Meer weten over exchange traded commodities?

Ga naar www.wikifin.be of lees onze *Informatiebrochure financiële instrumenten* op onze website www.fintro.be.